

سرگشتگی میان ابداع و بدعت

ناهنجری‌های نوحوه و شعرآیینی در فضای رسانه‌های نوظهور

محمود حبیبی کسی

شعر و مذاхی را می‌توان مهم‌ترین و مردمی‌ترین هنر و رسانه دوران پیشامدرن در نظر آورد که امروزه به موجب موج فراگیر مدرنیسم صنعتی، فاصله بسیاری با جوامع مدرن شده و مدرن‌زده پیداکرده است. در روزگار مانوحة و شعری بیشتر شنیده می‌شود که بیشتر قابلیت هماهنگ شدن با رسانه‌های مدرن را داشته باشد و این امر موجب شده است شعر و مادحین به سوی نواوری و سخن نوگفتن حرکت کنند اما بعض‌اً ابداع را با بدعت اشتباه گرفته و موجب ورود ناهنجری‌های متعدد به عرصه شعرآیینی شده‌اند. این نوشتار در تلاش است برخی از ناهنجری‌های رایج ناشی از این اشتباه را در شعرآیینی معاصر واکاوی کند.